

strativt og uden medvirken/orientering af finansudvalg/folketing?»

Besvarelse:

Reglerne for takstfastsættelsen findes i ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 681 af 17. december 1984 om statens teletjenester. Af bekendtgørelsens § 8 fremgår det, at takster for statens øvrige teletjenester, dvs. de tjenester, som ikke er omfattet i §§ 3-7, fastsættes af post- og telegrafvæsenet.

I overensstemmelse hermed vil taksterne for hybridnettilslutninger i P & T-områderne blive fastsat af ministeriet for offentlige arbejder, generaldirektoratet for P & T.

Til udvalgets orientering kan det oplyses, at taksterne for benyttelse af statens teletjenester fastsættes således, at de giver dækning for omkostningerne i forbindelse med de respektive tjenester, samt at de enkelte tjenester bidrager forholdsmæssigt til dækning af fællesomkostninger samt afkast, forrentning og afskrivning af den investerede kapital.

Spørgsmål nr. 40:

»Hybridnettet bygger i væsentlig grad på den forudsætning, at de enkelte fællesantenneanlæg har frihed til at bestille ønskede satellitprogrammer hos teleselskaberne.

Hvordan er der taget højde for de kapacitetskrav, dette stiller ved fastlæggelse af den planlagte kapacitet på 24 kanaler (6 fibre)?

Hvor stort et antal af danske programmer, nordiske programmer, tyske programmer og henholdsvis kommunikationssatellit- og TV-satellitprogrammer er der i forhold til ovenstående forhold gået ud fra ved fastlæggelsen af kapaciteten på de 24 kanaler?»

Svar:

Hybridnetsrapporten af 1. november 1983 bygger som nævnt i spørgsmålet på en kapacitet i hybridnettets lyslederdel svarende til 24 TV-programmer.

Som for de øvrige af rapportens parametre er der tale om en arbitrær værdi, der er fastsat med det formål at give et kvalificeret skøn over størrelsen af de omkostninger, der vil være forbundet med en succesiv opbygning af et hybridnet. Rapporten blev i øvrigt udarbejdet inden for de rammer og efter de

principper, som blev angivet i regeringens redegørelse af 10. maj 1983.

I rapporten er der således også gået ud fra, at der vil blive langdistancefremført 5 nabolandsprogrammer, nemlig 2 svenske og 3 vesttyske, og at dette programudbud vil blive suppleret med op til 19 programmer bl.a. sendt via kommunikationssatellitter, som modtages ved de såkaldte termineringspunkter.

I hvor høj grad de i rapporten anvendte forudsætninger vil blive opfyldt eller ændret ved en faktisk etablering af hybridnettet, vil afhænge af, hvorledes markedet reagerer på televirksomhedernes tilbud. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at markedsføringen og kanaldisposition ikke er eller kan være fastlagt.

Spørgsmål nr. 42:

»Den væsentligste fordel ved hybridnettet – i forhold til en situation, hvor hvert enkelt fællesantenneanlæg klarer sig selv i forhold til satellitmodtagelse kombineret med en udbygning af telenettet – er mulighederne for via hybridnettet at kunne sammenknytte geografisk adskilte fællesantenneanlæg til undervisningsbrug og såkaldte interessegruppe-TV.

Hvilken kapacitet forestiller man sig reserveret til sådanne formål i hybridnettets forskellige dele?

Kan en sådan reservation til ikke-kommercielle formål opretholdes med en kapacitet på 24 kanaler sammen med fællesantenneanlæggenes frihed til at bestille satellitprogrammer hos teleselskaberne?»

Svar:

I indledningen til spørgsmålet skitseres en situation, hvor geografisk adskilte fællesantenneanlæg sammenknyttes med henblik på mellem disse og i disse at transmittere særlige programmer til undervisningsbrug og såkaldt interessegruppe-TV.

Hertil skal dog bemærkes, at der i det foreliggende forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed ikke gives mulighed for via fællesantenneanlæg tilknyttet privat beboelse at fordele TV-signaler af nævnte typer, medmindre de er dele af de rundspredte programmer, lovforslaget omfatter. Det skal ligeledes bemærkes, at en sådan programtransport betrages som anden tele-